Prima instanţă: Judecătoria Chișinău /sediul Centru/ judecător: Olga Boțan
Dosarul nr.2r-2662/24
2-24110958-02-2r-09102024

D E C I Z I E
Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

31 octombrie 2024 mun. Chișinău

în componența:
Președintele ședinței, judecător Ana Panov
Judecătorii Natalia Mămăligă şi Ala Malîi

examinând recursul declarat de avocatul Andrușciac Victor în interesele recurentei *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 03 octombrie 2024, emisă la cererea depusă de către de pretinsa victimă ***** către *****, persoană interesată Inspectoratul de Poliție Centru privind eliberarea ordonanței de protecție,

c o n s t a t ă :

La 02 octombrie 2024, victima ***** a depus cerere privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violentă în familie admise de *****.

Menționează că, s-a aflat în relație de căsătorie cu pârâtul *****. Actele de violență la care o supune pârâtul, se caracterizează prin: violență psihologică, exprimări necenzurate, amenințări cu aplicarea violenței, amenințări cu moartea, jigniri, umiliri, înjurare, insultare, amenințări verbale. Violență fizică se manifestă prin îmbrânceli și lovituri pe diferite regiuni ale corpului.

Invocă că, agresorul ***** este foarte periculos, agresiv violent și are un comportament necontrolabil.

Relatează că, ultimul act de violență a avut loc la 28 septembrie 2024. *****, a aplicat violența fizică și psihologică față de subsemnata *****, la ce a apelat 112. Cazul a fost înregistrat în Registrul de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente (Registrul nr. 2) al Inspectoratului de Poliție Centru cu nr. 15637.

Solicită pretinsa victimă:

- Obligarea pârâtului de a părăsi temporar locuința comună; de a sta departe de locul aflării subsemnatei *****, la o distanță ce ar asigura securitatea

subsemnatei, dar nu mai puțin de 300 metri, excluzând și orice contact vizual cu subsemnata;

A-i interzice lui ***** de a vizita locul de trai a subsemnatei; A-i interzice lui ***** de a o contacta pe mine prin telefon, corespondență poștală sau în orice alt mod;

-Aplicarea măsurilor de protecție susmenționate cu monitorizare electronică a agresorului *****.

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 03 octombrie2024, s-a admis în parte cererea depusă de către ***** către *****, persoană interesată Inspectoratul de Poliție Centru privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violentă în familie admise de *****.

S-a obligat *****, a.n. 28.12.1968, cu locul de trai în mun. Chișinău, str. V. Alexandri, 35, ap. 9, de a sta departe de locuința victimei și de locul aflării victimei *****, IDNP 0982104356386, a.n. 16.11.1978, cu domiciliul în mun. Chișinău, str. V. Alexandri, 35, ap. 9, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei de minimum 300 m, excluzând orice contact vizual cu victima;

S-a obligat *****, a.n. 28.12.1968, să nu contacteze cu *****, IDNP 0982104356386, a.n. 16.11.1978, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod.

Măsurile stabilite s-au aplicat pe un termen de 45 (patruzeci și cinci) zile, începând cu data de 03 octombrie 2024.

Măsurile de protecţie s-au aplicat în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.

S-a explicat victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în prezenta ordonanţa de protecţie.

S-a remis prezenta încheiere împreună cu ordonanța de protecție Inspectoratului de Poliţie Centru mun. Chișinău, organului de probaţiune pentru supraveghere și executare imediată.

S-a încasat de la *****, a.n. 28.12.1968, cu locul de trai în mun. Chișinău, str. V. Alexandri, 35, ap. 9 în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

În rest, cererea depusă de ***** privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie s-a respins, ca neîntemeiată.

Nefiind parțial de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, în aceiași zi la 03 octombrie2024, avocatul Andrușciac Victor în interesele recurentei ***** a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/

din 03 octombrie2024, solicitând instanței de recurs, casarea parțială a încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 03 octombrie2024, în partea ce ține de perioada aplicării măsurii lor de protecție, cu eliberarea ordonanței de protecție în favoarea victimei ***** în raport cu ***** pe un termen de 90 zile din momentul pronunțării, în rest încheierea să fie menținută fără modificări.

În motivarea recursului avocatul Andrușciac Victor în interesele recurentei *****, a reiterat circumstanțele de fapt și de drept evocate în cererea înaintată instanței de fond. Suplimentar a indicat că, se impune necesitatea aplicării unor masuri cu caracter de protecţie, solicitate de victima ***** pe un termen de 90 de zile.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de părțile recurente în cererile de recurs și în cererea adresată instanței de fond, coroborând poziția părților cu materialele din dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și necesar a fi respins, cu menținerea actului judecătoresc contestat, din următoarele considerente.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicare acesteia.

După cum s-a indicat anterior, avocatul Andrușciac Victor în interesele recurentei ***** la data de 04 octombrie 2024 a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 03 octombrie2024. Astfel, Colegiul atestă că recursul a fost înaintat în interiorul termenului prevăzut de lege.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

Conform prevederilor art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul Cod şi de alte Legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului.

Totodată, în corespundere cu art. 278^9 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea privind admiterea sau respingerea cererii de aplicare a măsurilor de protecţie împotriva violenței în familie, poate fi atacată cu recurs.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de Apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În corespundere cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea atacată.

Potrivit dispozițiilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Atât Constituţia Republicii Moldova - art. 24, cât și Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale în art. art. 2 şi 3 garantează tuturor persoanelor dreptul la viaţă, la integritate fizică şi psihică, interzicând vehement acţiunile de tratament inuman şi degradant.

În particular, art. 3 CEDO impune obligaţia pozitivă a Statului să apere victimele împotriva actelor de rele tratamente, chiar şi atunci când acestea sânt cauzate de persoane private, dar nu doar atunci când rezultă din acţiuni ale agenţilor publici.

În acelaşi sens alin. (2) art. 8 CEDO pune în obligaţia Statului garantarea dreptului la respectarea vieţii private şi de familie, cum şi protecţia efectivă împotriva violenţei în familie.

Potrivit prevederilor art. 278^7 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Aliniatele (2) și (3) al aceleiași norme statuează, că în cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri, pe un termen de până la 3 luni:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, până la soluţionarea cazului, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;

g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima;

h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori;

i) interzicerea de a păstra şi a purta armă.

În sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, violenţă în familie este orice acţiune sau inacţiune intenţionată, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alţi membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum şi contra proprietăţii comune sau personale, iar violenţă psihologică este definită ca impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicerea realizării profesionale, interzicerea frecventării instituţiei de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; cum și alte acţiuni cu efect similar.

Conform art. 3 al Legii numite, subiecţi ai violenţei în familie sânt: agresorul şi victima, cetăţeni ai Republicii Moldova, cetăţeni străini şi apatrizii care locuiesc pe teritoriul ei. Subiecţi ai violenţei în familie pot fi, în condiţia de conlocuire - persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii.

În conformitate cu prevederile art. 5 al normei legale nominalizate, prevenirea şi combaterea violenţei în familie se efectuează pe următoarele principii: a) legalitatea; b) egalitatea; c) confidenţialitatea; d) accesul la justiţie; e) protecţia şi securitatea victimei; f) cooperarea autorităţilor administraţiei publice cu societatea civilă şi cu organizaţiile internaţionale. Legislația procesuală reglementează modul de soluționare a cererilor privind eliberarea ordonanței de protecție și măsurile care pot fi aplicate în acest sens.

În conformitate cu prevederile art. 12 din Legea nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, pot depune cerere pe faptul actului de violenţă săvârșit sau în legătură cu pericolul iminent de săvârșire următoarele persoane: victima şi membrii familiei, persoanele cu funcţii de răspundere şi profesioniştii care vin în contact cu familia. Actul legal respectiv

pune în sarcina instanţei de judecată stabilirea măsurilor de protecţie pe termen de până la trei luni în caz de necesitate, acestea urmând a fi retrase odată cu dispariţia temeiurilor care au dus la aplicarea lor şi a pericolului real, împotriva cărora au fost luate.

La fel, potrivit prevederilor art. 278^4 Cod de procedură civilă (1) Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal; (2) Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă.

Totodată, în conformitate cu art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii. Potrivit alin. (4) al aceluiași articol, neprezentarea presupusului agresor la şedinţa de judecată, precum şi neprezentarea raportului de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor sau a altor acte solicitate de instanţa de judecată nu împiedică instanţa să examineze cererea.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea și concluziile instanței de recurs.

La data de 02 octombrie 2024, pretinsa victima *****, prin intermediul avocatului Andrușciac Victor, a depus la Judecătoria Chişinău (sediul Centru), cerere prin care a solicitat aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor presupusului agresor *****.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 03 octombrie2024, s-a admis în parte cererea depusă de către ***** către *****, persoană interesată Inspectoratul de Poliție Centru privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violentă în familie admise de *****..

S-a obligat *****, a.n. 28.12.1968, cu locul de trai în mun. Chișinău, str. V. Alexandri, 35, ap. 9, de a sta departe de locuința victimei și de locul aflării victimei *****, IDNP 0982104356386, a.n. 16.11.1978, cu domiciliul în mun.

Chișinău, str. V. Alexandri, 35, ap. 9, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei de minimum 300 m, excluzând orice contact vizual cu victima;

S-a obligat *****, a.n. 28.12.1968, să nu contacteze cu *****, IDNP 0982104356386, a.n. 16.11.1978, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod.

Măsurile stabilite s-au aplicat pe un termen de 45 (patruzeci și cinci) zile, începând cu data de 03 octombrie 2024.

Măsurile de protecţie s-au aplicat în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.

S-a explicat victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în prezenta ordonanţa de protecţie.

S-a remis prezenta încheiere împreună cu ordonanța de protecție Inspectoratului de Poliţie Centru mun. Chișinău, organului de probaţiune pentru supraveghere și executare imediată.

S-a încasat de la *****, a.n. 28.12.1968, cu locul de trai în mun. Chișinău, str. V. Alexandri, 35, ap. 9 în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 250 (două sute cincizeci) lei.

În rest, cererea depusă de ***** privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victimele violenței în familie s-a respins, ca neîntemeiată.

Nefiind parțial de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, în aceiași zi la 03 octombrie2024, avocatul Andrușciac Victor în interesele recurentei ***** a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 03 octombrie2024, solicitând instanței de recurs, casarea parțială a încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 03 octombrie2024, în partea ce ține de perioada aplicării măsurii lor de protecție, cu eliberarea ordonanței de protecție în favoarea victimei ***** în raport cu ***** pe un termen de 90 zile din momentul pronunțării, în rest încheierea să fie menținută fără modificări.

Colegiul, examinând materialele cauzei, atestă despre corectitudinea, temeinicia și legalitatea soluției date de instanța de fond.

Or, din materialele cauzei rezultă cert că petiționara *****, s-au aflat în relație de căsătorie, în prezent sunt divorțați, dar locuiesc în același imobil.

Astfel, Colegiul atestă că situația cade sub incidența Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie.

Totodată, Colegiul atestă și conchide despre corectitudinea concluziei și constatărilor instanței de fond, privind existența riscului de comitere din partea lui ***** a acțiunilor agresive, fapt confirmat prin declarațiile victimei și înscrisurile prezentate și anexate la materialele cauzei.

Drept urmare, Colegiul reține că instanța de fond corect a constatat că, *****

a manifestat violență fizică și psihologică asupra petiționarei *****.

Mai mult, potrivit raportul ofițerului superior al Centrului de Justiție Familială al Poliției al DP a mun. Chișinău din 30 septembrie 2024; chestionar de constatarea și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie; informație 112; raportul subofițerului; cererea victimei; proces-verbal de audiere a victimei; proces-verbal de constatare; precum și explicațiile inspectorului de poliție în cadrul ședinței de judecată, prin care a raportat că, în privința agresorului au fost anterior întocmite proces-verbale cu privire la contravenție și a fost sancționat pentru comiterea contravențiilor precum injurie, huliganism, toate acestea confirmă cele declarate de victima ***** prin cererea scrisă și declarațiile depuse în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond privind existența violenței psihice și fizice din partea agresorului *****.

Drept urmare, instanța de judecată a constatat cu certitudine dificultatea relațiilor dintre ***** și *****, or persistența violenței fizice și psihologice din partea ultimului în privința victimei, aspecte care consolidează percepția de pericol din partea victimei, și starea de disconfort psihologic permanent.

Astfel, Colegiul concluzionează că situația existentă întrunește condițiile și impune necesitatea intervenirii Statului, prin intermediul instrumentelor și instituțiilor sale, pentru a oferi o garanție de securitate și protecție victimelor violenței familiare.

Conform prevederilor art. 2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, violenţă fizică – vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; violenţă sexuală orice violenţă cu caracter sexual sau orice conduită sexuală ilegală în cadrul familiei sau în alte relaţii interpersonale, cum ar fi violul conjugal, interzicerea folosirii metodelor de contracepţie, hărţuirea sexuală; orice conduită sexuală nedorită, impusă; obligarea practicării prostituţiei; orice comportament sexual ilegal în raport cu un membru de familie minor, inclusiv prin mîngîieri, sărutări, pozare a copilului şi prin alte atingeri nedorite cu tentă sexuală; alte acţiuni cu efect similar; violenţă psihologică – impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educaţional în instituţia de învăţământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin

intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranţa proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-şi modifice conduita de viaţă; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Reieșind din circumstanțele speței și din prevederile legale, Colegiul judiciar reține corectă concluzia instanței de fond precum că, la ca persistența unei forme de violență fizice și psihologice, exercitate de către ***** în privința victimei *****, în mod direct. Această formă de violență este de natură să inducă anxietate victimei și afectează demnitatea, liniștea, calmul și viața privată. Instanța califică drept violență periculoasă și distructivă atitudinea lui ***** în raport cu *****, atestând și existența riscului de perpetuare a atitudinii violente asupra acesteia, date fiind circumstanțele cauzei.

Or, instanța recunoaște că dreptul la respectarea vieții private și de familie, garantat de legislația națională și convențiile internaționale la care statul este parte, nu este absolut. Drepturile individuale trebuie echilibrate cu nevoia de a proteja individul de acte de violență și de a asigura dreptul fundamental la siguranță și securitate. Astfel, intervenția statului prin măsuri de protecție este nu doar justificată, ci și necesară în astfel de situații.

Însă, instanța subliniază că, în acest caz, dreptul victimei la integritate fizică și psihologică, la demnitate și la un mediu familial sigur, depășește interesele agresorului de a menține statutul quo al conviețuirii. Aceasta evidențiază o situație în care limitările impuse asupra drepturilor agresorului sunt o consecință directă a comportamentului său, și nu o încălcare nejustificată a drepturilor sale.

Ori, în conformitate cu prevederile art. 2786 alin. (3) din Codul de procedură civilă, însăși declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

Totodată, argumentele recursului, cu referire la cele indicate de avocatul Andrușciac Victor în interesele recurentei *****, în cererea de recurs, Colegiul le apreciază ca fiind inconsistente ținând cont de faptul că circumstanțele determinate ale speței impun rezonabilitatea stabilirii măsurilor de protecție pe un termen de 45 zile.

Or, reieșind din materialele cauzei instanța consideră nejustificată stabilirea termenului maxim de 3 luni solicitat de petiționar în vederea aplicării măsurilor cerute, astfel încât, în baza circumstanțelor desprinse din prezenta speță prima instanță corect a stabilit victimei unui termen de 45 zile.

În sprijinul soluţiei adoptate, instanţa de judecată relevă şi prevederile art. 8 CEDO, care statuează că, orice persoană are dreptul să i se respecte viaţa sa privată şi de familie, domiciliul şi corespondenţa. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică

este necesară pentru securitatea naţională, securitatea publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea infracţiunilor, protejarea sănătăţii sau a moralei sau pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora

În același context Colegiul ține să relateze, că aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie nu au menirea de a aplica sancțiuni și de a pedepsi agresorul, cum nici nu se soluționează care-va litigii existente între soți, măsurile de protecție având menirea de a proteja victima de la acțiunile periculoase, comise în sânul familiei, fiind temporare și provizorii, iar instanța civilă nu are nici competența și nici obligația de a constata vinovăția agresorului de fapta ce se pretinde că ar fi comis-o, urmând doar să verifice dacă există probe suficiente, care să demonstreze rezonabil posibilitatea existenței acestor fapte violente și, dacă există riscul suficient și rezonabil că aceste fapte pot recidiva, cu survenirea unor urmări grave pentru victima violenței comise în familie.

Într-un final, Colegiul conchide că modul de abordare a situației de către prima instanță, care corect a decis instituirea măsurilor de protecție pe un termen de 70 zile, corespunde cadrului legal aplicabil și practicii CtEDO existentă pentru genul respectiv de situații.

La fel, după cum s-a indicat anterior, Colegiul pentru a da o asemenea soluție s-a condus și de practica CtEDO, care este obligatorie pentru aplicare și urmează a fi luată în considerație la soluționarea pricinilor de instanțele naționale.

Urmare a celor relatate și, având în vedere faptul că actul emis de prima instanță la caz este unul întemeiat și legal, fiind în coroborare cu situația faptică constatată real existentă, cât și cadrului legal aplicabil raportului juridic litigios, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Andrușciac Victor în interesele recurentei ***** ca fiind nefondat și declarativ, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 03 octombrie 2024.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. a) și 428 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Se respinge recursul declarate de către avocatul Victor Andrușciac în interesele *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 03 octombrie 2024, emisă la cererea depusă de către de pretinsa victimă ***** către *****, persoană interesată Inspectoratul de Poliție Centru privind eliberarea ordonanței de protecție.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele ședinței Ana Panov
Judecătorul
Judecătorii Natalia
Mămăligă

Ala Malîi